

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 3T/27/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9518100154
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Giertli
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2020:9518100154.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica samosudcom JUDr. Jánom Giertlim, v trestnej veci obžalovaného D. H. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. novembra 2020 v Banskej Bystrici takto

r o z h o d o l :

obžalovaný D. H., nar. XX.XX.XXXX v Leviciach, trvale bytom F. č. XX,

je v i n n ý, ž e

dňa 18. decembra 2017 v čase o 15:20 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Ford Fiesta ev. č. N. XXX Y. po komunikácii III. triedy č. 2496 v obci Dolná Ždaňa v smere z Dolnej Ždane na obec F. kde bol na úrovni rodinného domu č. XX zastavený hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Žiar nad Hronom v zložení stržm. Bc. U. P.- veliteľ hliadky a stržm. Ing. Y. Y., ktorým po výzve na podrobenie sa dychovej skúške na zistenie alkoholu uviedol, že fúkať nebude, potom bol hliadkou upozornený, že sa tým dopúšťa protiprávneho konania a následne otvoril peňaženku a ukázal im bankovku v hodnote 100,-€ a opakovane im ju ponúkal ako úplatok so slovami, že sa to musí dať nejako vyriešiť a nikto sa to nedozvie,

teda

inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo ponúkol úplatok a tento čin spáchal voči verejnému činiteľovi,

čím spáchal

prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 333 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j), § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 34 (tridsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o úhrnnom treste odňatia slobody uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/126/2018 z 22. októbra 2020 podľa § 324 ods. 1 Trestného zákona v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov ako aj výrok o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 34 (tridsaťštyri) mesiacov ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len ÚŠP GP SR) podal dňa 3. júla 2018 Špecializovanému trestnému súdu Pezinok obžalobu na obvineného D. H. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 18. decembra 2017 v čase o 15.20 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Ford Fiesta ev. č. N. XXX Y. po komunikácii III. triedy č. 2496 v obci Dolná Ždaňa v smere z Dolnej Ždane na obec F., kde bol na úrovni rodinného domu č. XX zastavený hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Žiar nad Hronom v zložení stržm. Bc. U. P.- veliteľ hliadky a stržm. Ing. Y. Y., ktorým po výzve na podrobenie sa dychovej skúške na zistenie alkoholu uviedol, že fúkať nebude, potom bol hliadkou upozornený, že sa tým dopúšťa protiprávneho konania a následne otvoril peňaženku a ukázal im bankovku v hodnote 100,-€ a opakovane im ju ponúkal ako úplatok so slovami, že sa to musí dať nejako vyriešiť a nikto sa to nedozvie.

Samosudca Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica vydal dňa 9. júla 2018 trestný rozkaz pod sp. zn. BB-3T/27/2018. Týmto trestným rozkazom bol obvinený D. H. uznaný za vinného z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 18. decembra 2017 v čase o 15:20 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Ford Fiesta ev. č. N. XXX Y. po komunikácii III. triedy č. 2496 v obci Dolná Ždaňa v smere z Dolnej Ždane na obec F., kde bol na úrovni rodinného domu č. XX zastavený hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Žiar nad Hronom v zložení stržm. Bc. U. P.- veliteľ hliadky a stržm. Ing. Y. Y., ktorým po výzve na podrobenie sa dychovej skúške na zistenie alkoholu uviedol, že fúkať nebude, potom bol hliadkou upozornený, že sa tým dopúšťa protiprávneho konania a následne otvoril peňaženku a ukázal im bankovku v hodnote 100,-€ a opakovane im ju ponúkal ako úplatok so slovami, že sa to musí dať nejako vyriešiť a nikto sa to nedozvie.

Za to bol obvinenému uložený podľa § 333 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil obvinenému skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Obvinený podal prostredníctvom svojho obhajcu odpor proti trestnému rozkazu dňa 18.07.2018, ktorý bol súdu doručený dňa 20.07.2018. Dôvodom podania odporu bolo v podstate to, že obvinený sa necítil byť vinným zo spáchania skutku, nesúhlasil s právnou kvalifikáciou skutku ani s výškou uloženého trestu.

Keďže odpor bol podaný oprávnenou osobou a včas, samosudca v súlade s ustanovením § 355 ods. 3 Trestného poriadku nariadil vo veci hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. augusta 2018 obžalovaný po poučení podľa § 355 ods. 8, ods. 10 Trestného poriadku vyhlásil, že podaný odpor neberie späť. Následne súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, vypočul ako svedkov Bc. U. P. a Ing. Y. Y. a prečítal listinné dôkazy a vo veci rozhodol. Vyhlásil rozsudok, ktorým uznal obžalovaného vinným v zmysle

podanej obžaloby a obžalovanému uložil trest odňatia slobody aj s podmieneným odkladom a dĺžkou skúšobnej doby v zhode s vydaným trestným rozkazom.

Proti rozsudku prvostupňového súdu, ktorý bol vyhlásený dňa 7. augusta 2018 podal odvolanie obžalovaný hneď po vyhlásení rozsudku, a to proti všetkým výrokom rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím uznesením sp. zn. 4To 11/2018 z 28. júla 2020 postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil prvostupňový rozsudok a súdu prvého stupňa podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Odvolací súd vytkol prvostupňovému súdu to, že obžalovanému nebola poskytnutá plná možnosť na uplatnenie práva na obhajobu. K takémuto pochybeniu došlo tým, že obžalovaný nebol súdom prvého stupňa poučený o jeho práve nesúhlasiť s tým, aby ho na hlavnom pojednávaní namiesto jeho zvolenej obhajkyne zastupoval ňou poverený koncipient a nebol obžalovaný súdom vyzvaný, aby sa vyjadril, či so zastupovaním jeho zvolenej obhajkyne advokátskym koncipientom súhlasí.

Vykonaním hlavného pojednávania za takýchto podmienok došlo zásadným spôsobom k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu. Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní dňa 7. augusta 2018 neboli potom vykonané zákonným spôsobom a nemôžu preto predstavovať podklad pre rozhodnutie o (ne)vine obžalovaného. Takéto hlavné pojednávanie musí byť z vyššie uvedeného dôvodu vykonané znovu a dôkazy na ňom vykonané musia byť zopakované.

Podľa § 327 ods. 1 Trestného poriadku súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Prvostupňový súd na základe rozhodnutia odvolacieho súdu dôsledne postupoval podľa ustanovenia § 327 ods. 1 Trestného poriadku, keď nariadil hlavné pojednávanie a opätovne vykonal všetky dôkazy, ktoré pôvodne neboli podľa rozhodnutia odvolacieho súdu vykonané zákonným spôsobom.

Obžalovaný D. H. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 36 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku vyjadril súhlas s tým, aby ho na hlavnom pojednávaní obhajoval prítomný advokátsky koncipient namiesto obžalovaným zvolenej obhajkyne. Obžalovaný ďalej vyhlásil, že podaný odpor neberie späť. Obžalovaný následne uviedol, že nechce uzavrieť dohodu o vine a po poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný. Po tomto vyhlásení obžalovaný uviedol, že nebude vypovedať na hlavnom pojednávaní, vyžil svoje právo nevypovedať a dodal, že už vypovedal na prvom hlavnom pojednávaní.

Na tomto mieste treba dodať, že na obsah výpovede obžalovaného z hlavného pojednávania zo 7. augusta 2018 nie je možné prihliadať, lebo podľa skôr uvedeného rozhodnutia odvolacieho súdu predmetná výpoveď nebola vykonaná zákonným spôsobom.

Svedok Bc. U. P. na hlavnom pojednávaní k veci vypovedal, že si pre časový odstup nepamätá niektoré detaily, napr. deň, kedy sa skutok mal stať. V predmetný deň s kolegom Y. boli velení do hliadky a venovali sa dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky. Niekedy v popoludňajších hodinách pozorovali vozidlo, ktoré viedol v obci Dolná Ždaňa smerom na F. pán H.. Zo spôsobu jazdy nadobudli podozrenie, že vozidlo je vedené vodičom pod vplyvom alkoholu. Keď sa priblížili k vozidlu obžalovaného, ktoré ešte nebolo zastavené, tak si všimli, že vodič nemal zapnutý bezpečnostný pás. Následne vozidlo zastavili, bolo to už v obci Dolná Ždaňa za kostolom v smere na obec F..

Svedok U. P. pristúpil k vozidlu, vyzval obžalovaného, aby predložil príslušné doklady. Podľa svedka obžalovaný pôsobil unaveným dojmom, nevyzeral v dobrom stave. Bolo vidieť to, že sa snažil komunikovať tak, aby mu bolo rozumieť. Napriek tomu, že svedok dovtedy obžalovaného nepoznal, mal z jeho artikulácie pocit, že sa snaží hovoriť pomalšie a takým spôsobom, aby mu bolo dobre rozumieť, javilo sa to svedkovi, akoby nehovoril celkom prirodzene.

Svedok spolu s kolegom v hliadke opakovane obžalovaného vyzývali, aby sa podrobil dychovej skúške. Sprvoti to obžalovaný odmietal. Snažil sa dostať z toho, aby nemusel fúkať. Vysvetlili mu s kolegom,

že pokiaľ odmieta fúkať, tak sa to bude považovať, ako keby nafúkal jedno promile. A niekedy v tomto období sa obžalovaný snažil členom hliadky vysvetliť, že sa to dá riešiť aj iným spôsobom, že aj jeho otec bol policajt, že sa to dá a povedal, že zaplatí, že má peniaze ešte aj na pokutu za pásy. Počas týchto slov manipuloval s peňaženkou a bolo vidieť, že má v peňaženke väčší obnos peňazí. Svedok s kolegom upozornili obžalovaného, že sa môže jednať z jeho strany o podplácanie. Čo sa presne dialo po tomto upozornení si svedok pre časový odstup nespomínal.

Obžalovaný sa napokon ešte v obci Dolná Ždaňa podrobil dychovej skúške s výsledkom vysoko nad jedno promile. Bola vykonaná bezpečnostná prehliadka u osoby, zabezpečilo sa vozidlo obžalovaného proti odcudzeniu a bola vykonaná jeho eskorta vozidlom hliadky na OO PZ v Žiari nad Hronom. Obžalovaný mal také nálady počas jeho eskortovania, v podstate aj počas celej doby, ako bol zastavený hliadkou. Pod náladami treba podľa svedka rozumieť to, že chvíľu obžalovaný spolupracoval, chvíľu bol rozhnevaný, chvíľu bol kamarátsky. Počas eskorty sa obžalovaný tak rozhneval a zvýšil hlas, že ak sa jeho žene niečo stane, tak... a buď to nedokončil alebo povedal niečo také, že uvidia. To zopakoval aj na oddelení polície, kde zopakoval to, že ak sa jeho žene niečo stane, tak uvidia, že on je zlý človek a že zoberie doma flintu a členov hliadky postrieľa.

Na otázky svedok k veci odpovedal nasledovne. Svedok pred opisovaným zákrokom obžalovaného nepoznal. Otca obžalovaného vôbec nepoznal, teda ani ako policajta. K manipulácii peňaženky obžalovaným svedok upresnil, že sa to udialo tak, že obžalovaný peňaženku vo svojich rukách ukázal členom hliadky tak, a to aj za pomoci palca jednej ruky, že ju naklonil smerom k hliadke, bolo vidieť peniaze, podľa svedka s určitosťou to boli bankovky v nominálnej hodnote 50 a 100-eur. Odkiaľ peňaženku obžalovaný vybral si svedok už nepamätal. Podľa svedka bol problém s touto peňaženkou v tom slova zmysle, že ju obžalovaný dlhšie hľadal. Pre časový odstup si svedok už nepamätal na presné slová, ktoré pri ukazovaní bankoviek v peňaženke obžalovaný povedal. Svedok vedel povedať len zmysel slov obžalovaného, že členom hliadky dá 100 Eur, teda každému po 50 Eur a bude aj na pokutu za tie bezpečnostné pásy. Keď eskortovali obžalovaného na oddelenie, tak si svedok skôr pamätal na tie vyhrážky súvisiace s manželkou obžalovaného, ale že by obžalovaný znovu ponúkal úplatok, na to si svedok už nepamätal.

Následne postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku bola prečítaná časť výpovede svedka Bc. U. P. zo dňa 22.12.2017 z č. I. 56, strana 8 zápisnice o výsluchu svedka a svedok bol požiadaný o odstránenie rozporov.

Svedok po prečítaní časti výpovede vypovedal, že sa mu vybavilo to, že obžalovaný povedal o tých krajších Vianociach aj to, že mali zobrať tých 100 Eur. Ak svedok o tom na hlavnom pojednávaní nevypovedal, tak to bolo z dôvodu veľkého časového odstupu a pri výpovedi pred vyšetrovateľom si to pamätal lepšie a bol kratší časový úsek od udalosti. Aj preto si svedok aktuálne spomenul vlastne len na vyhrážky obžalovaného.

Po predvedení obžalovaného na policajné oddelenie členovia hliadky vypisovali papiere a primárne riešili to, že obžalovaný bol opitý. Svedok potvrdil, že volal s operačným dôstojníkom, ktorému povedal, že im obžalovaný núkal peniaze. Operačnému dôstojníkovi cez vysielачku zahlásili v podstate to, že obžalovaný viedol pod vplyvom alkoholu osobné motorové vozidlo a že to idú dokumentovať ako trestný čin. Na oddelení boli zadržanému odňaté veci, ktorými by si mohol ublížiť a bola spísaná zápisnica o obmedzení osobnej slobody a zrejme do tejto zápisnice svedok uviedol, že obžalovaný má pri sebe finančnú hotovosť. Pred umiestnením do cely policajného zaistenia boli členovia hliadky s obžalovaným u lekára na vyšetrení. Svedok si už nespomenul na to, čo presne obžalovaný hovoril počas cesty k lekárovi a počas cesty od lekára na policajné oddelenie.

Následne bola opätovne postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku prečítaná časť výpovede svedka Bc. U. P. zo dňa 22.12.2017 z č. I. 56, strana 8 zápisnice o výsluchu svedka a svedok bol požiadaný o odstránenie rozporov.

Svedok odpovedal, že si už naozaj nepamätá, čo sa dialo po ceste k lekárovi a späť, ale keď sa vracali späť, tak obžalovaný znovu hovoril, že nech ho nechajú ísť, že mohli mať krajšie Vianoce, že mohli mať peniaze. Svedok potvrdil, že keď vypovedal pred vyšetrovateľom, tak vypovedal pravdu a vtedy

si udalosť pamätal lepšie ako s odstupom troch rokov. Svedok spísal o celej udalosti úradný záznam. Nevedel, či jeho kolega Y. vyhotovil samostatne úradný záznam.

Svedok na ďalšie otázky odpovedal, že peňaženka obžalovaného bola kožená, tmavá, ale nevedel, či bola hnedá alebo čierna. Z hľadiska motoriky obžalovaného po zastavení hliadkou, z hľadiska jeho verbálneho prejavu, sa obžalovaný svedkovi javil ako opitý a snažil sa svoje správanie aj svoju reč kontrolovať. Pri prevoze na oddelenie obžalovaný putá založené nemal a osobné veci mal pri sebe. Pri ceste k lekárovi však obžalovaný pri sebe už nemal nič. Počas prevozu obžalovaného autom na oddelenie tento už peňaženku nevyťahoval.

Pokiaľ operačnému ihneď nenahlásili do vysielacky aj ponuku úplatku, tak to svedok vysvetlil tým, že sa prvýkrát stretli s ponukou úplatku a svedok otvorene priznal, že vlastne nevedeli, čo majú robiť. Zaisťiť tie peniaze, teda vlastne zobrať ich obžalovanému, sa svedkovi nezdalo celkom logické.

Svedok Ing. Y. Y. na hlavnom pojednávaní k veci vypovedal, že skutok sa stal veľmi dávno a aktuálne sa venuje iným pracovným veciam. V čase, kedy sa stal prejednávany skutok, svedok bol ešte mladý policajt a s takouto vecou sa nestretol. Do predmetného skutku sa nestretol ani s obžalovaným.

Svedok ďalej vypovedal, že spolu s kolegom P. zastavili obžalovaného v obci Dolná Ždaňa v čase, keď obžalovaný viedol motorové vozidlo. Dôvodom pre zastavenie vozidla bola skutočnosť, že vozidlo bolo vedené obžalovaným po ceste sprava doľava, pričom nešlo o plynulú jazdu ani o obchádzanie prípadných prekážok na ceste.

Členovia hliadky si vypýtali od vodiča vozidla - obžalovaného doklady. Svedok si na hlavnom pojednávaní už nepamätal, kde mal obžalovaný položenú peňaženku, len ju odniekiaľ vybral, keď bol požiadany o predloženie dokladov. Svedok ďalej uviedol, že v ním spísanom úradnom zázname ako aj v jeho prvej výpovedi po skutku je všetko presne popísané, lebo vtedy si to pamätal úplne presne.

Svedok si na hlavnom pojednávaní nespomenul, či obžalovaný požadované doklady predložil, ale svedok vie, že v čase, keď mal obžalovaný peňaženku v rukách, tak obžalovaný začal rozprávať niečo v tom zmysle, že dá členom hliadky 100 Eur, ak hliadka nechá vec tak a nechá obžalovaného s vozidlom odísť domov. Podstata veci je taká, že obžalovaný chcel dať členom hliadky peniaze a tým sa celá vec vyrieši.

V ďalšej časti svojej výpovede svedok k peňaženke obžalovaného uviedol toľko, že keď obžalovaný sedel v aute, tak peňaženku, ktorú držal v rukách, naklonil smerom k členom hliadky, takže bolo vidieť, že v peňaženke má nejaké peniaze. V tomto okamihu stáli obidvaja členovia hliadky pri dverách vozidla obžalovaného. Na hlavnom pojednávaní si svedok Ing. Y. už nespomenul, o akú nominálne hodnoty bankoviek išlo, keď im obžalovaný ukázal obsah peňaženky. Potvrdil však, že peňaženka bola otvorená a naklonená obžalovaným smerom k členom hliadky.

A svedok ďalej dodal, že obžalovaný pri tom ukazovaní peňaženky a jej obsahu hovoril, že aj otec obžalovaného bol policajtom, a že sa to dá takýmto spôsobom vyriešiť, teda dá sa to vyriešiť ponukou peňazí. Svedok si spomenul, že obžalovaný hliadke ponúkol 100 Eur, pričom reakcia svedka bola taká, ak, že za 50 Eur sa z roboty vyhodíť nenechá.

Po niekoľkých výzvach obžalovaný napokon z vozidla vystúpil a podrobil sa dychovej skúške, keď podľa svedka obžalovaný „nafúkal“ asi 3 promile. Nasledovalo eskortovanie obžalovaného na policajné oddelenie. Počas cesty na policajné oddelenie sa obžalovaný vyhrážal členom hliadky, že im spraví zo života peklo. Po spísaní potrebných dokumentov na oddelení museli ísť členovia hliadky s obžalovaným k lekárovi pre vyjadrenie, či obžalovaný môže byť umiestnený do cely policajného zaistenia. Po ceste k lekárovi alebo od lekára obžalovaný začal znovu hovoriť o peniazoch v tom slova zmysle, že mohol dať členom hliadky peniaze a oni to mohli vyriešiť tak, že nechajú obžalovaného ísť, inak povedané, že sa skutok nestal.

Na položené otázky svedok odpovedal tak, že pri zastavení vozidla obžalovaného bolo síce šero, ale ešte bolo dobre vidieť. Svedok pred predmetným zákrokom nepoznal ani obžalovaného ani jeho otca.

Svedok ďalej potvrdil, že obžalovaného vyzvali, aby vystúpil z vozidla a podrobil sa dychovej skúške. Tieto výzvy niekoľkokrát opakovali, pričom obžalovaný najskôr odmietol podrobiť sa dychovej skúške a začal byť agresívny, išlo o slovnú agresiu. Išlo o agresívnejší tón hlasu, keď obžalovaný hovoril, že jeho otec bol policajt, a preto sa obžalovaný nepodrobí dychovej skúške.

Postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku bola prečítaná časť výpovede svedka Ing. Y. zo dňa 22.12.2017 strana 7 a predposledný odsek zápisnice o výsluchu svedka zo strany 8, prvá otázka obhajcu a nasledujúca odpoveď svedka na položenú otázku a svedok bol požiadaný o odstránenie rozporov.

Svedok na prečítanú časť výpovede reagoval tak, že pred vyšetrovateľom vypovedal pravdu, teda platí to, že obžalovaný povedal, že zaplatí pokutu za pásy a svedok potvrdil, že obžalovaný povedal to, že dá svedkovi Y. aj jeho kolegovi 100 Eur za to, aby sa obžalovaný nemusel podrobiť dychovej skúške a aby ho nechali odísť. Rozdiely vo výpovediach pred vyšetrovateľom a na hlavnom pojednávaní svedok vysvetlil časovým odstupom troch rokov, pre ktorý si na niektoré detaily nespomenul. Potvrdil však, že sa pridrižiava prokurátorom prečítanej výpovede z prípravného konania a zároveň dodal toľko, že obžalovaný ponúkol úplatok trikrát. Tá druhá ponuka úplatku obžalovaným počas eskortovania obžalovaného na obvodné oddelenie bola prekrytá vyhrážkami obžalovaného, že členom hliadky spraví zo života peklo. K tretej ponuke úplatku od obžalovaného si nebol svedok istý, či táto ponuka zaznela počas prevozu z oddelenia k lekárovi, alebo až po vyšetrení obžalovaného lekárom a počas prevozu na oddelenie a tento rozdiel či neistotu svedok vysvetlil opätovne trojročným časovým odstupom od skutku.

Svedok svoju výpoveď na hlavnom pojednávaní doplnil tak, že sa mu vybavila udalosť, že obžalovaný jazdil vozidlom po vozovke zo strany na stranu. Hliadka chcela obžalovaného riešiť za pásy, ktoré nemal obžalovaný ako vodič zapnuté a keďže členovia hliadky išli so služobným vozidlom za vozidlom obžalovaného, tak videli, že obžalovaný nemal pásy zapnuté, čo sa dá na niektorých vozidlách vidieť. Svedok pripustil, že prvý dojem z obžalovaného mal taký, že obžalovaný bol akoby strnulý, teda svedok Ing. Y. nemal dojem, že by mal byť obžalovaný opitý. Pri komunikácii s obžalovaným asi zacítil závan alkoholu a keď obžalovaný z auta vystúpil, tak bolo jasne na ňom vidieť, že obžalovaného pri chôdzi tackalo.

Svedok nevedel presne uviesť to, odkiaľ obžalovaný peňaženku vytiahol. Peňaženka však bola tmavej farby. Svedok zároveň dodal, že obžalovaný ponúkol úplatok 100 Eur za to, že môže odísť preč a zároveň povedal, že zaplatí pokutu za tie pásy.

Následne boli postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku odstraňované ďalšie rozpory vo výpovedi svedka prečítaním zápisnice o výsluchu svedka Ing. Y. zo dňa 22.12.2017 zo strany 9 posledná otázka obhajcu a nasledujúca odpoveď svedka.

K ponuke úplatku svedok dodal, že to obžalovaný nepovedal úplne konkrétne tak, že „tu máte 100 Eur a nebude fúkať“, ale z konania obžalovaného bolo zrejmé, že členom hliadky ponúka 100 Eur a celá situácia sa nedala chápať a vyložiť iným spôsobom, keď obžalovaný členom hliadky ukázal utvorenú peňaženku s bankovkami, ako tým spôsobom, že hliadka nechá obžalovaného tak a v konečnom dôsledku ho nechá odísť. Podľa svedka aj zmienka obžalovaného o tom, že mohli mať pekné Vianoce sa dá brať ako ponuka úplatku.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané podľa § 269 Trestného poriadku aj listinné dôkazy, a to kniha prevádzky dopravného prostriedku (č. l. 67), zápis dychovej skúšky (č. l. 122), správa o výsledku objasňovania priestupku (č. l. 126, 126 p.v.), evidenčná karta (č. l. 127-128), potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu (č. l. 129).

Zo zápisu dychovej skúšky vykonanej dňa 18.12.2017 v čase o 15:29:34 u D. H., narodeného XX.XX.XXXX je zrejma nameraná hodnota alkoholu v dychu obžalovaného 1,45 mg/l.

Správa o výsledku objasňovania priestupku vyhotovená dňa 18.12.2017 stržm. Ing. Y. potvrdzuje zastavenie vozidla vedeného obžalovaným dňa 18.12.2017 v obci Dolná Ždaňa s následným vykonaním dychovej skúšky na zistenie prítomnosti alkoholu v krvi s pozitívnym výsledkom 1,45 mg/l o 15.29 hodine. Ďalej sa z obsahu tejto správy zisťuje, že správa sa vzťahuje k skutkovej podstate trestného činu podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a správa neobsahuje zmienku o korupčnom správaní sa obžalovaného.

Napokon sa zisťuje z predmetnej správy aj vyjadrenie obžalovaného, ktorý do správy uviedol, že si je vedomý čoho sa dopustil a je mu to ľúto. Takéto vyjadrenie obžalovaný aj podpísal.

Obidvaja svedkovia, Bc. U. P. aj Ing. Y. Y., každý zvlášť, spracovali dňa 18.12.2017 úradný záznam, v ktorom opísali priebeh korupčného konania spáchaného obžalovaným D. H. a s tým súvisiacich okolností počas výkonu ich hliadkovej služby dňa 18.12.2017 v čase okolo 15:25 h v obci Dolná Ždaňa. Opis priebehu udalostí podľa úradných záznamov bol v podstatných skutkových okolnostiach zhodný s výpoveďami oboch svedkov.

Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní následne súd hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku). Na základe vykonaného dokazovania bol podľa špecializovaného trestného súdu zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie súdu (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku) a tak, ako je konkrétne uvedený v skutkovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný D. H. v prípravnom konaní už v postavení obvineného nevypovedal, lebo využil svoje právo nevypovedať. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný taktiež využil svoje právo nevypovedať, a pokiaľ bol prítomný prvý pojednávacích deň pri výsluchu svedka P. a pri čítaní listinných dôkazov, nechcel sa vyjadriť k výpovedi tohto svedka, nechcel sa vyjadriť k vykonaným dôkazom a následne požiadal, aby sa ďalší pojednávacích deň vykonalo hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti a uviedol, že nechce využiť právo záverečnej reči ani právo posledného slova.

Súd pri hodnotení výpovedí svedkov Bc. U. P. a Ing. Y. Y. a prečítaných listinných dôkazov dospel k záveru, že skutok uvedený v skutkovej časti tohto rozsudku sa bez akýchkoľvek pochybností stal tak, ako o tom títo dvaja svedkovia vypovedali, čím zároveň usvedčili obžalovaného z ponúknutia úplatku 100 eur, aby neriešili jeho jazdu motorovým vozidlom pod vplyvom alkoholu.

Výpovede svedkov Bc. U. P. a Ing. Y. Y. sa zhodujú a vzájomne dopĺňajú v podstatných častiach, ktoré sa bezprostredne týkajú trestného činu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Súd v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní nezistil žiadnu takú významnú okolnosť, ktorá by bola spôsobilá spochybniť jednak obsah výpovedí menovaných dvoch svedkov a tiež hodnovernosť ich výpovedí. Svedkovia nikdy predtým neprišli do kontaktu s obžalovaným, tohto nepoznali a prvýkrát sa stretli s podplácaním.

Svedkovia presvedčivo a tým vierohodne vysvetlili svoj postup pri vyzvaní obžalovaného na podrobenie sa dychovej skúške. Je pritom nepodstatné z hľadiska preukázania, či nepreukázania viny obžalovaného z korupčného konania, že viackrát obžalovaného vyzvali na dychovú skúšku. Skôr to poukazuje na ich profesionálny prístup k páchatelovi, trpezlivosť, keď nereagovali unáhlene, prehnane horlivo či dokonca agresívne na konanie vodiča vedúceho vozidlo pod vplyvom alkoholu a odmietanie obžalovaného podrobiť sa dychovej skúške a prípadnému odberu krvi na zistenie požitia alkoholu. Z uvedeného vyplýva logický záver, že súd nezistil akúkoľvek zaujatosť na strane svedkov, či už negatívnu alebo prípadne pozitívnu, keďže sa obžalovaný mal odvolávať podľa svedkov na skutočnosť, že obžalovaného otec bol v minulosti policajtom.

Je potrebné zdôrazniť, že výpovede svedkov o priebehu zastavenia vozidla vedeného obžalovaným a najmä o priebehu kontroly obžalovaného sa zhodujú v tom, že obžalovaný počas zákroku vykonávaného členmi hliadky ukázal členom hliadky, sediac vo svojom motorovom vozidle, otvorenú peňaženku. Na ukazovanie peňaženky členom hliadky však nebol žiadny dôvod, na takéto konanie obžalovaný nebol ani vyzvaný. Bol vyzvaný na predloženie konkrétnych dokladov.

Súd pripúšťa možnosť uloženia dokladov ako občiansky preukaz a vodičský preukaz v peňaženke vo všeobecnosti. Z výpovedí obidvoch vypočutých svedkov však vyplýva to, že obžalovaný im ukazoval obsah peňaženky a zároveň im slovne podsúval spôsob vyriešenia prípadu tak, že za nezapnutý bezpečnostný pás zaplatí a okrem toho 100 Eur bude pre policajtov, aby policajti nechali obžalovaného odísť bez postihu. Ani jeden zo svedkov nepotvrdil to, že by obžalovaný otvoril peňaženku bez ukazovania bankoviek a za súčasného vyberania požadovaných dokladov na predloženie členom hliadky. Konanie obžalovaného spojené s jeho slovnou argumentáciou tak možno vyhodnotiť jediným možným logickým spôsobom a to, že obžalovaný bankovky v otvorenej peňaženke ukázal členom

hliadky výlučne preto, že týmto gestom skutočne ponúkal úplatok za bezproblémové vybavenie situácie, v ktorej sa ocitol, aby členovia hliadky nechali celú vec bez povšimnutia a bez postihu obžalovaného. Čo je rovnako dôležité ako ukazovanie obsahu peňaženky, konkrétne bankoviek v peňaženke, bol slovný prejav obžalovaného, že nebude „fúkať“ a vec sa dá vyriešiť inak, lebo jeho otec bol policajtom, a preto obžalovaný vie, že sa veci dajú vyriešiť aj inak. Nemohlo teda ísť o nejaké nekoordinované až zmätočné konanie obžalovaného a výsledky dychovej skúšky na zistenie alkoholu v dychu nepotvrdzujú taký ťažký stupeň opitosti obžalovaného, aby obžalovaný skutočne nevedel, čo robí.

Z hľadiska obhajoby obžalovaného, ktorú predniesol na hlavnom pojednávaní advokátsky koncipient zastupujúci obhajkyňu obžalovaného, a ktorá obhajoba sa týkala návrhu na doplnenie dokazovania o niektoré zistenia, považuje súd za potrebné uviesť nasledovné.

Súd postupom podľa § 272 ods. 2 Trestného poriadku odmietol vykonať dôkazy navrhnuté v podaní obhajkyne obžalovaného zo dňa 18.07.2018 uvedené v bode 5 a 6 podania, pričom na ich vykonaní trval aj advokátsky koncipient na hlavnom pojednávaní, a to odborné vyjadrenie zo znaleckého odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria na určenie referenčných hodnôt hladiny alkoholu v krvi, ako aj zabezpečenie vyšetrovacieho spisu OR PZ Žiar nad Hronom OKP ČVS: ORP-533/1-VYS-ZH-2017 vo vzťahu k trestnému činu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a k trestnému činu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Všetky skôr vymenované návrhy na vykonanie dokazovania jednak nijako bezprostredne nesúvisia s korupčným správaním sa obžalovaného na mieste činu dňa 18.12.2017 v obci Dolná Ždaňa voči členom hliadky a neslúžia na objasnenie skutku kvalifikovaného ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, z ktorého bol D. H. najskôr obvinený a potom aj obžalovaný. Nijako a žiadnym zabezpečeným a na hlavnom pojednávaní aj vykonaným dôkazom nebola nespochybnená skutočnosť, že obžalovaný viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, čo objektívne potvrdila aj obžalovaným vykonaná dychová skúška, nebolo spochybnené to, že obžalovaný bol zastavený hliadkou PZ a kontrolovaný členmi hliadky - svedkami Bc. P. a Ing. Y., ktoré skutočnosti taktiež boli vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní bezpečne preukázané.

Zabezpečenie vyšetrovacieho spisu OR PZ Žiar nad Hronom OKP ČVS:ORP-533/1-VYS-ZH-2017 vo vzťahu k trestnému činu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a k trestnému činu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa týka úplne iného konania obžalovaného, a preto súd nepovažoval za potrebné ani účelné oboznamovať sa s obsahom spisu o prípadnej inej možnej trestnej činnosti obžalovaného.

Napokon nemožno prehliadnuť ani tú skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní bol oboznámený rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/126/2018 z 22. októbra 2020. Z tohto rozsudku sa zisťuje, že obžalovaný D. H. bol uznaný za vinného z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Zo skutkovej časti predmetného rozsudku sa zisťuje, že v podstatnej časti (okrem korupčného konania) ide o ten skutok, ktorý prejednával aj špecializovaný trestný súd, keď príslušníci polície Ing. Y. Y. a Bc. U. P. zastavili vozidlo vedené obžalovaným dňa 18.12.2017 v obci Dolná Ždaňa a podrobili obžalovaného dychovej skúške na zistenie alkoholu.

Z vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodu, že uvedené okolnosti nie sú súčasťou skutkovej podstaty trestného činu podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, súd nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie o navrhnuté dôkazy. Za podstatné súd považuje venovať sa okolnostiam, či išlo o poskytnutie úplatku v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu a či takýto čin bol spáchaný vo vzťahu k verejnému činiteľovi.

Súd hodnotil zistený skutkový stav z pohľadu, či konanie obžalovaného obsahuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu - prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne, ponúkne, alebo sľúbi úplatok alebo z tohto dôvodu poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe, za čo sa potrestá odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 333 odseku 2 písm. b) Trestného zákona odňatím slobody na dva roky až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 voči verejnému činiteľovi.

Subjektom skôr uvedeného trestného činu môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná fyzická osoba, čo obžalovaný spĺňa. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 17 Trestného zákona pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Objektom tohto trestného činu je záujem na riadnom, nestrannom a zákonom obstarávaní vecí všeobecného záujmu, teda ochrana čistoty verejného života. Ide o realizáciu článku 7 a 8 Trestnoprávneho dohovoru o korupcii (prijatého Radou Európy v Štrasburgu 27. januára 1999), ku ktorému Slovenská republika pristúpila (pozri oznámenie č. 375/2002 Z. z.)

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v ponúknutí, poskytnutí, alebo sľúbení úplatku inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu. Ide o aktívne úplatkárstvo, o podplácanie subjektu uvedeného v odseku 2 pod písmenom b) § 333 Trestného zákona - verejného činiteľa.

V ustanovení § 128 ods. 1 Trestného zákona je uvedené, kto sa na účely tohto zákona považuje za verejného činiteľa. Verejným činiteľom sa rozumie okrem iných aj osoba v služobnom pomere.

Podľa § 131 ods. 1 Trestného zákona vecou všeobecného záujmu sa na účely tohto zákona rozumie záujem presahujúci rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ktorý je dôležitý z hľadiska záujmov spoločnosti.

V zmysle § 131 ods. 3 Trestného zákona úplatkom sa na účely tohto zákona rozumie vec alebo iné plnenie majetkovej, či nemajetkovej povahy, na ktoré nie je právny nárok.

Podľa konzistentnej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR obstarávanie vecí všeobecného záujmu je činnosťou, ktorá súvisí s plnením úloh týkajúcich sa vecí všeobecného záujmu, teda nielen rozhodovanie orgánov štátnej moci a správy, ale aj iná činnosť v oblasti uspokojovania materiálnych, sociálnych, zdravotných, kultúrnych a iných potrieb občanov a právnických osôb. Ide teda o plnenie všetkých úloh, na ktorých riadnom a nestrannom plnení má záujem celá spoločnosť alebo určitá skupina občanov, pričom sem nepatrí činnosť občanov, ktorá je výlučne prejavom ich osobných práv (viď napr. R 1/1978, R 17/1978, R 13/1990). Medzi úplatkom a obstarávaním vecí všeobecného záujmu musí byť súvislosť.

Vykonávanie vopred plánovanej hliadkovej činnosti políciou a kontrola vodičov pri dôvodnom podozrení na vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu možno jednoznačne hodnotiť ako obstarávanie vecí všeobecného záujmu v súlade s § 131 ods. 1 Trestného zákona. Bezpečnosť cestnej premávky a v nej zahrnutá požiadavka, aby vodiči pod vplyvom alkoholu neriadili motorové vozidlá a tým neohrozovali ostatných účastníkov cestnej premávky je nespochybniteľná.

V súvislosti s typovou závažnosťou trestnej činnosti podplácania (predtým typová spoločenská nebezpečnosť trestného činu) je potrebné zdôrazniť, že nebezpečenstvo korupcie ako protispoločenského javu zdôrazňuje nielen Trestný zákon Slovenskej republiky a vnútroštátne predpisy ako celok, ale aj Medzinárodný trestnoprávny dohovor o korupcii, ktorý bol vyhlásený v Zbierke zákonov

Slovenskej republiky pod číslom 375/2002 Z. z. Je nesporné, že korupcia, či už formou podplácania alebo prijímania úplatkov, ohrozuje právny štát, demokraciu a ľudské práva, podkopáva dobrú vládu, slušnosť a sociálnu spravodlivosť, narúša hospodársku súťaž, bráni hospodárskemu rozvoju a v konečnom dôsledku ohrozuje stabilitu demokratických inštitúcií i morálne základy spoločnosti. O to viac tieto tvrdenia platia v súvislosti s korupciou osôb, ktoré zabezpečujú dôležité úlohy spoločnosti ako spoločenstva ľudí, ktoré si stanovuje spoločné pravidlá zabezpečujúce jej riadne fungovanie. Závažnosť tohto protispoločenského javu zákonodarca odzrkadľuje aj v určených trestných sadzbách pre jednotlivé trestné činy korupcie, pričom ide o skutočne prísne trestné sadzby. Prísnosť týchto sadziieb však odráža naliehavú spoločenskú potrebu potierať korupciu všetkými možnými prostriedkami, vrátane represívnych prostriedkov.

Z výpovedí vypočutých svedkov možno spoľahlivo vyvodiť záver, že obžalovaný ukázal členom hliadky otvorenú peňaženku a bankovky v nej sa nachádzajúce zámerne, s úmyslom, aby nebol riešený a najmä postihnutý za vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu. V žiadnom prípade nešlo o náhodné ukázanie obsahu peňaženky, nešlo o takú manipuláciu s peňaženkou, ktorá viedla iba vplyvom stresu zo zastavenia auta policajťami k náhodnému otvoreniu sa peňaženky presne v čase, keď pri obžalovanom stáli členovia hliadky. Z dôvodu nezanedbateľného ovplyvnenia obžalovaného alkoholom sa o nejakom strese obžalovaného nedá uvažovať, keďže sa obžalovaný prezentoval skôr agresívnym konaním voči členom hliadky, za čo už bol právoplatne odsúdený. Aj „iba ponuku“ úplatku ukázaním bankovky, či bankoviek v peňaženke s patričným slovným komentárom je potrebné v súlade so znením ustanovenia § 333 ods. 1 Trestného zákona kvalifikovať ako podplácanie.

Obaja svedkovia boli v čase činu v služobnom pomere k Policajnému zboru, vykonávali riadnu, vopred určenú hliadkovú službu, boli v postavení verejného činiteľa. Obžalovaný sa snažil ponukou 100 Eurovej bankovky pôsobiť na výkon ich právomoci tak, aby si riadne svoje povinnosti vyplývajúce im zo zákona o Policajnom zbore neplnili, aby konanie obžalovaného, a to jeho jazdu osobným motorovým vozidlom neriešili a nechali obžalovaného bez následkov, najmä bez odobratia vodičského preukazu a bez zakázania ďalšej jazdy, odísť. Je však vo všeobecnom záujme to, aby vodiči nevedli vozidlá pod vplyvom alkoholu a neohrozovali tým ostatných účastníkov cestnej premávky, a pokiaľ tak urobia, je potrebné, aby im bolo v ďalšej jazde zabránené a aby bolo takéto ich konanie postihnuté spôsobom, aby sa už neopakovalo.

Možno potom zhrnúť, že konaním obžalovaného D. H. tak, ako je toto konkrétne uvedené v skutkovej časti tohto rozsudku, boli naplnené všetky znaky trestného činu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery za spáchaný trestný čin súd prihliadol ku všetkým, skôr uvedeným skutočnostiam, ku spôsobu spáchania trestného činu, k závažnosti takého konania, ako aj k osobe páchatela a k jeho doterajšiemu spôsobu života a riadil sa nižšie uvedenými zákonnými ustanoveniami.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Podľa § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností. Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 333 ods. 2 písm. b) Trestného zákona možno páchatelovi uložiť trest odňatia slobody na dva roky až päť rokov.

Obžalovaný D. H. spáchal prečin, ktorý vzhľadom na určenú trestnú sadzbu (dva roky až päť rokov) nepatrí medzi tie najzávažnejšie. Pritom obžalovaný doposiaľ viedol v zásade riadny život. V minulosti (pred trinástimi rokmi) uložený peňažný trest bol riadne zaplatený, čím sa odsúdenie považuje za zahladené. Podľa správy z miesta bydliska má obžalovaný dobrú povesť. Súd vyhodnotil doterajší, riadny spôsob života obžalovaného v prospech obžalovaného ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona.

Na rozdiel od vydaného trestného rozkazu súd neaplikoval v odsudzujúcom rozsudku v prospech obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda to, že sa páchatel priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Pri vydávaní trestného rozkazu a použití ustanovenia § 36 písm. l) Trestného zákona v trestnom rozkaze súd vychádzal z obsahu spisu, ktorého súčasťou je aj zápisnica o výsluchu zadržaného - podozrivého z 18.12.2017 (č.I.90-93), kde na v poradí štvrtej strane zápisnice (strany zápisnice nie sú očíslované) sa zadržaný-podozrivý priznal, že ponúkal členom hliadky peniaze, chcel sa dohodnúť, ale veľmi rýchlo pochopil, že sa to nedá. Na hlavnom pojednávaní však nebola predmetná zápisnica vykonaná ako dôkaz, a preto súd na jej obsah a v nej uvedené priznanie sa obvineného nemohol prihliadať a obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní k žalovanému konaniu nepriznal a neoľutoval ho.

Aj keď výška ponúknutého úplatku nie je v tomto prípade vysoká, vôbec nemožno konštatovať, že ide iba o banálnu vec. Súd prihliadajúc ku všetkým skôr uvedeným zákonným ustanoveniam, k priebehu skutku, k výške ponúknutého úplatku a k doterajšiemu spôsobu života obžalovaného uložil mu trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby, výkon ktorého bol obžalovanému podmiennečne odložený a bola určená skúšobná doba.

Trest odňatia slobody, hoci aj podmiennečne odložený na dlhšiu skúšobnú dobu, v prípade obžalovaného D. H. na tri roky, môže veľmi dobre splniť účel tak, ako je definovaný vyššie uvedenými ustanoveniami Trestného zákona, vrátane účelu generálnej prevencie. Práve hrozbu prípadnej premeny trestu odňatia slobody počas plynutia trojročnej skúšobnej doby považuje súd za dostatočne výchovnú a zároveň pre obžalovaného za primerane obmedzujúcu, aby sa obžalovaný v budúcnosti podobného konania už nedopustil.

Ako už bolo uvedené vyššie, v odôvodnení tohto rozsudku, obžalovaný bol dňa 22. októbra 2020 odsúdený Okresným súdom Žiar nad Hronom za inú, súvisiacu trestnú činnosť. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/126/2018 nadobudol právoplatnosť dňa 22. októbra 2020.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží okrem iných trestov aj trest zákazu činnosti, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Z dôvodu, že špecializovaný trestný súd odsudzoval obžalovaného za trestný čin, ktorý obžalovaný spáchal ešte pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku Okresným súdom Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/126/2018 z 22. októbra 2020, boli splnené všetky zákonné podmienky pre uloženie súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, pričom teraz uložený trest odňatia slobody nebol miernejší než trest odňatia slobody uložený skorším rozsudkom. Špecializovaný trestný súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 34 mesiacov, lebo takýto trest bol uložený skorším rozsudkom a ustanovenie § 42 ods. 2 Trestného zákona takýto postup umožňuje. Špecializovaný trestný súd pri súčasnom uložení súhrnného trestu zároveň zrušil

všetky výroky o treste už skôr spomenutého rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom tak, ako to je konkrétne uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
inému v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo ponúkol úplatok a tento čin spáchal voči verejnému činiteľovi,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.